

Братство

Богуна

ДУХ! ВОЛЯ!

БОРОТЬБА!

2 стор.
Культурний десант" порадував і богунців

3 стор.
Під артилерійську канонаду на вибори не ходять

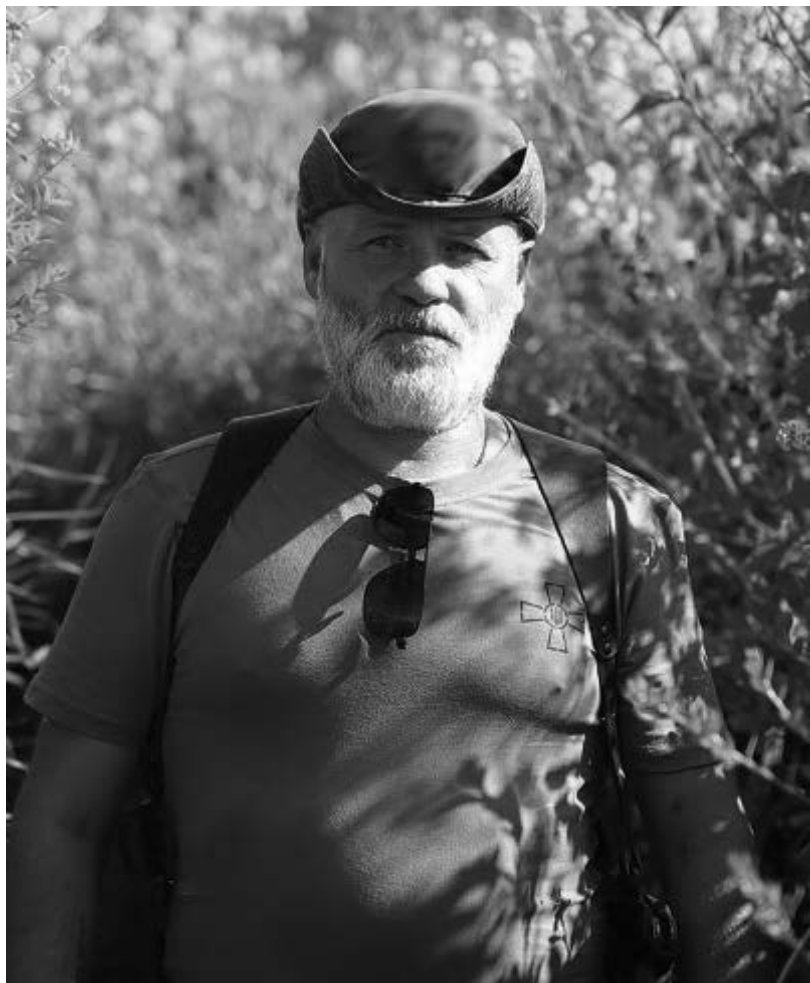
4 стор.
Вшанування Слави Героїв - невмируща традиція українців

"Байрактар" сьогодні вже не той, що торік, а на F-16 ми дуже чекаємо

Розвідник бригади імені Івана Богуна на псевдо "Олег" нас зацікавив вже тому, що має дві військові спеціальності. Офіційно він – гранатометник, але на випадок потреби "Олег" досконало володіє не менш важливою у сучасній війні військовою професією оператора БПЛА. Якраз про особливості застосування БПЛА упродовж півтора року російсько-української війни розповідає розвідник "Олег", який прийшов добровольцем у ряди ЗСУ 1 березня 2022-го року. Які зміни сталися у ході бойових дій, як часто і наскільки глибоко доводиться розвідникам бригади імені Івана Богуна заглиблюватися на ворожу територію, "Олег" розповість нам у наступному виході "Братства Богуна". Він висловлює оцінку діям ворожої сторони упродовж усього періоду військових дій від весни 2022-го до осені 2023-го. Він розповідає про можливості та перспективи участі у протистоянні із військами рашистів різних підрозділів армій країн НАТО. Він зрештою відповідає на запитання, чому ударні дрони "Байрактар" сьогодні помітно поступаються у сфері бойового застосування іншим БПЛА. Розвідник "Олег" має свою думку про очікування та перспективи застосування літаків F-16 у боях із рашистськими військами. А на запитання про те, куди б він, вже як оператор БПЛА, хотів би направити бойовий заряд на позиції чи на тилів території противника, "Олег" відповів дуже оригінально. А як саме – прочитаємо у наступному номері нашої газети.

"ВОНИ ТЕПЕР ВЖЕ МАЮТЬ ДОСВІД, А МИ МАЄМО ЩЕ Й ВПЕВНЕНІСТЬ У НАШІЙ ПЕРЕМОЗІ"

Із головними сержантом та командиром штабної роти батальйону "Гайдамаки" ми розмовляли не вперше. Перша наша зустріч відбулася рівно рік тому, після успішно проведеного і швидкоплинного наступу ЗСУ на Харківщині.

Сьогодні наш співрозмовник на псевдо "Блатной" розповідає про минулий рік, як період важкого, але дуже плідного навчання. "Блатной" розповідає про минулорічну динаміку наступу, яка вимірювалася 10-15 кілометрами щоденного поступу українського війська. "Сьогодні темпи нашого просування значно скромніші, – каже "Блатной", а причина такого стану речей у тому, що ворог також вчиться і цілком очевидних помилок допускає все менше". "Блатной" розповідає про те, що сьогодні найбільшу небезпеку становлять ті підрозділи рашистів, у складі яких воюють якраз ветерани

цього півторарічного вторгнення російської федерації на територію України. "Вони встигли багато чого побачити, встигли отримати, як кажуть, "по зубях", а значить – це й досвід справжньої і сучасної війни також отримали. Можливо якраз тому сьогодні звільняти села там не люда куди важче, ніж, наприклад, торік", – продовжує нашу розмову "Блатной". Проте командування військ агресора, як і раніше, бездумно кидає живу силу на безглузді з військової точки зору штурми позицій ЗСУ. Видно, що сьогодні (влітку та восени 2023-го року) ворог зосереджує значні сили на Харківщині, аби змусити командування ЗСУ тримати додаткові резерви для стримування рашистів. "Блатной" наголошує на особливій важливості для росіян міста Славянська, яке має справді стратегічне значення для усієї конструкції української оборони. Що вражає у діях росіян, так це кратне збільшення присутності у небі безпілотних літальних апаратів. Якщо у 2022-му році щодня російські безпілотники дошкуляли нашим позиціям упродовж години, то якраз сьогодні всілякі "ланцети", "шахедаї" та інша, більш дрібніша безпілотна техніка, висить над нашими пози-

ціями по 8-10 годин на добу. У цьому також росіяни неабияк прогинулися вперед. Знову ж таки, "Блатной" додає цікаві деталі щодо походження БПЛА з ворожого боку. Збиті нашими воїнами "шахедаї" мають не лише іранське начиння. "Траплялися (щоправда ще торік) і деталі від європейських виробників, які використовувалися на заводах зі збирання "шахедаїв". Я особисто не бачив, але ось нещодавно хлопці збили російський безпілотник, де на деталях значилися китайські ієрогліфи".

Зрозуміло, підсумком нашої скороплинної розмови мала стати відповідь на питання щодо міцності та надійності нашої оборони у Харківській області. "Блатной" розповідає, що позиції ЗСУ укомплектовані надійними підрозділами, які мають реальний бойовий досвід. Наші люди достатньо вмотивовані. Вони прекрасно розуміють правоту і святість тієї місії, яка на них покладена. Окрім того, рік війни показав, що Україна та її ЗСУ здатні вистояти у будь-якій битві на своїй землі. Ну, а своїм дітям, рідним і друзям-землякам "Блатной" бажає лише мирного неба. Каже, що він зі своїми побратимами робить і зробить усе, аби "усього цього" його діти, а тим паче, онуки, не бачили і не відчували.

У ГРУПІ ПОЧЕСНОГО ЕКСКОРТУ БОЙОВОГО ПРАПОРА – НАШІ ДОБЛЕСНІ ПОБРАТИМИ

Наша газета розповідала про подію, яка відбулася у День захисників та захисниць України, коли командир Першої окремої бригади спеціального призначення ім. Івана Богуна полковник Олег Умінський отримав Бойовий прапор бригади із рук Президента України Володимира Зеленського. Право на входження до почесного ескорту прапороносців, які 1-го жовтня 2023-го року супроводжували полковника О.Ф. Умінського, отримали найкращі військовослужбовці бригади. Зокрема, це командир батальйону підтримки "Скеля" підполковник Дмитро Клименко – професійний військовий, який розпочав свою кар'єру на ниві захисту Вітчизни – України ще курсантом Військово-інженерного інституту при Подільській агротехнічній академії у далекому відсьогодні 1996-му році. Потім, вже як військовослужбовець, брав участь у миротворчих місіях та міжнародних військових навчаннях. Із 2014-го року бере участь у бойових діях в зоні АТО/ООС. Воював на Чонгарі, Арбатській стрілці, штурмував із підрозділом гору Карачун, захищав Донецький аеропорт. У 2015-му році був поранений та переведений на посаду начальника інженерної служби. У лютому 2022-го Дмитро Анаголійович повертається у ряди ЗСУ. У складі 1-ї ОБрСп ім. Івана Богуна брав участь у розмінуванні покинутих ворогом складів у Київській та Житомирській областях. Далі бере участь у формуванні та нарощуванні інженерних загороджень у місті Харкові.

До складу групи прапороносців, яка супроводжувала отриманий від Президента України Бойовий прапор, входив і командир протитанкового взводу роти вогневої підтримки молодший сержант Леонід

Макуха. У 2014-му році пішов добровольцем у лави ЗСУ і брав участь у кровопролитних боях під Широкиним, Гранітним, Миколаївкою та Новоселівкою. Тоді ж входив до складу десантного підрозділу, що пройшов потужним рейдом по тилах території, окупованої ворогом. У 2015-му році Л.В. Макуха звільнився із рядів ЗСУ і працював в Україні та за кордоном. Якраз звідтіля він і повернувся в Україну 26 лютого 2022-го року. І одразу ж – у військомат, де його бойовий досвід став у нагоді вже за кілька днів. У складі 1-ї ОБрСп ім. Богуна Леонід Макуха бере участь в обороні Києва, а потім, коли ворог був відкинутий від столиці України, підрозділ Леоніда Макухи відзначився у боях на Донеччині. Трохи пізніше, після чергової ротації він знову потрапляє на Донеччину, де захищає Привілля, Сіверський Донець, Лисичанськ, Бахмут, Веселу Долину, селище Красна Гора.

Ще один учасник групи прапороносців – командир танкового батальйону майор Олександр Шульга. У складі ЗСУ служив із грудня 2013-го року. У 2014-му, як солдат-танкіст, захищає Красногорівку, Мар'їнку, Авдіївку, Старобешеве, бере участь у боях під Ілловайськом. У 2015-му році, вже як командир танку, солдат Олександр Шульга відзначається у боях під Попасною. У 2016-му отримує направлення і закінчує навчання на курсах молодших офіцерів, після чого отримує військове звання молодшого лейтенанта. Із лютого 2022-го року з перших годин російського вторгнення в Україну О.Б. Шульга воює під Кременною, Рубіжним, Лисичанськом. Потім – бої на Херсонщині, де підрозділ майора Олександра Шульги відзначився під селами Іванівкою та Архангельське.

МУЗА ТАКОЖ КЛИЧЕ ДО ПЕРЕМОГИ

До підрозділів Першої Окремої Бригади Спеціального Призначення ім. Івана Богуна завітали артисти з нині добре відомого в Україні мистецького об'єднання "Культурний Десант". Їх зброя – мистецтво і любов до власної культури.

Держак. Незабутні враження та посмішки на обличчях бійців створював стенд-ап виступ на сцені комедійної акторки Лери Мандзюк. Ну, і цього разу до мистецького колективу "Культурного десанту", доєдналася білоруська оперна співачка та активістка Маргарита Левчук.

Артисти проводять зустрічі у військо-

До когорти "культурних десантників" сьогодні належать майже півсотні відомих, а буває, що просто талановитих артистів самодіяльної сцени, які вже у ході виступів "у військах" здобули для себе виняткову популярність. Досить зазначити, що на рахунок "Культурного Десанту" – понад 2000 концертів на лінії фронту, військових госпіталях, в частинах рятувальників, та в деокупованих українських містах. "Культурний Десант" став ініціатором декількох мистецьких, психологічних та освітніх проєктів, які змінюють нашу країну вже сьогодні.

Зокрема і якраз у рамках такої мистецької ініціативи, бойовий дух воїнів 1 ОБрСпП підімали такі українські виконавці, як Миколай Серга – очільник Культурного Десанту, музикант, поет і телеведучий, співак Олександр Ремез – артист, який торік пішов добровільно захищати країну, бандуристка та співачка Вікторія

вих підрозділах, неабияк піднімаючи бойовий дух солдатів та командирів, підтримують художнім словом, мелодійним співом, сатирою й гумором тих, хто щодня дивиться в очі смерті. Зрештою, артисти на сцені, так само, як воїни на бойових позиціях переконливо доводять не лише собі, але й усьому світові, що бути українцем – це круто! "Культура завжди була саме тим маркером та вододільним хребтом, по якому проходила різниця між нами та ними", тому воїни – захисники були щиро вдячні артистам, сили яких сьогодні спрямовані на Перемогу України.

ЯКИМ УЯВЛЯЄТЬСЯ 2024-Й РІК?

Навряд чи буде перебільшенням сказати, що 2024 -й рік несе низку нових викликів, загадок, парадигм. І скоріш за все, він виявиться більш складним і турбулентним для сучасного світу, а для України – більш небезпечним, ризикованим та виснажливим. 2024 рік висуває нові вимоги – як у світовій геополітиці, так безпосередньо і на полі бою. Потрібні не просто нові рішення, потрібна невідкладна, багаторівнева робота планетарних лідерів у багатьох сферах одразу.

Російсько-українська війна створила умови для повної розгерметизації деструктивного у світі та порушила психоенергетичний баланс планети. В результаті спрацювала ланцюгова реакція у реалізації бажань досягти політичних цілей військовим способом. Окрім масового переозброєння великої кількості країн світу та докорінної зміни стратегій національної безпеки (як, скажімо, зробила Японія),

виникла низка кривавих війн, у яких звірства росіян в Україні повторювалися та клонувалися.

Навряд чи буде помилкою твердження, що Путін "випустив джина війни з пляшки". Фактично, немає жодного сумніву, що війна в Ізраїлі та спроби загострення ситуації на Балканах – це нові фронти Путіна, які Кремль намагається "відкрити"

проти Заходу за допомогою зацікавлених політичних сил та терористичних організацій

Ймовірність масштабування війни до рівня глобальної, світової, різко зростає – і це стосується далеко не тільки Близького Сходу, а й, наприклад, Азербайджану-Вірменії, Північної-Південної Кореї; загалом будь-яка нова війна у світі або масштабування наявних знаходиться у зоні інтересів режиму Путіна, оскільки зменшує його відповідальність, розмиває та частково поглинає загальну деструктивну політику Кремля, створює надзвичайні умови для всього світу і, відповідно, нові умови для руйнівника міжнародної системи безпеки.

Перехід у 2024 рік та намір військових фахівців Заходу вже з початку осені 2023 року зазирнути у майбутнє з оцінкою перспектив майбутнього – колоритно говорить про усвідомлення та прийняття того факту, що вже розгорнулася довга й виснажлива війна, до якої не були готові ані кремлівська верхівка, ані блок НАТО.

(Наступні оцінки та прогнози стосовно розвитку подій у 2024-му році ми розмістимо у найближчому виході "Братства Богуна")

ПЕРШІ КРОКИ ЗНАЙОМСТВА: МУЗЕЙ – В ОBOB'ЯЗКОВОМУ ПЕРЕЛІКУ

Перший семестр у кожного, хто вступив на навчання до Київського військового ліцею імені Івана Богуна, це час для багатьох нових вражень.

Перші заняття, перші фізичні випробування, присяга ліцеїста, знайомство із педагогами і навчальною базою ліцею. До того ж, нинішні ліцеїсти навчаються вже у складі дуже авторитетного у масштабах усієї держави навчального закладу – Національного університету оборони України. Тому музей цього найпотужнішого в Україні військового "вишу" став першим об'єктом уваги наймолошого підрозділу університету. Ліцеїсти – першокурсники, група за групою, із задоволенням та великим інтересом відвідують і знайомляться із експонатами музею Національного університету оборони України. Музей створений 30 років тому і за час свого існування накопичив тисячі експонатів, серед яких є раритетні предмети, які мають столітній (і більше) вік. Окрема увага – стеждам із матеріалами про випускників університету, які воювали і воюють за свободу та незалежність нашої держави у боях і битвах російсько-української війни. Загалом музей Національного університету оборони України має напрощад багатий склад експонатів та документів, справжній зміст і смислове усвідомлення яких курсанти – ліцеїсти здобуватимуть упродовж всього часу свого навчання у ліцеї, а тим, кому дуже пощастить – вже у стінах Національного університету. Однак перший крок до ґрунтового знайомства зі своєю Alma mater ліцеїсти – богунці вже зробили.

ВИБОРИ У ХОДІ ВІЙНИ – ЛИШЕ УТОПІЧНА МРІЯ

Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук, відповідаючи на запитання журналістів під час саміту "Кримська платформа", що відбувся кілька днів тому у Празі, назвав "п'ять ключових проблем" для проведення виборів в Україні у 2024 році.

"В українському законодавстві є певні неузгодженості щодо проведення і не проведення виборів, як на парламентському, так і на президентському рівнях. Ми зараз обговорюємо ці питання, але хочу, щоб всі зрозуміли, що у нас є 5 ключових проблем, які нам треба вирішити. **Перше** – право військовослужбовців на голосування та висування, **друге** – право біженців на голосування, **третє** – як проводити вибори на тимчасово окупованих територіях, **четверте** – фінансування виборів і **п'яте** – вільний доступ до медіа. Ми не можемо дати Росії скористатися свободою слова в Україні для поширення пропаганди", – сказав спікер українського парла-

менту Руслан Стефанчук.

Також він зауважив, що звернувся із запитом поділитися подібним досвідом до парламентарів, зокрема, які брали участь у другому парламентському саміті "Кримська платформа".

Тим часом, науковці, політологи і дуже авторитетні юристи світу, які спеціалізуються у сфері виборчого права, зазначають, що мінімум **три великі категорії громадян**, які зараз складають половину, а то й більше населення країни виборчого віку (тимчасово переміщені громадяни за кордоном, внутрішньо переміщені особи та військові), наразі **не мають можливості ні балотуватися, ні голосувати**. Встановити остаточну сумарну кількість вище зазначених трьох категорій громадян України сьогодні взагалі неможливо, оскільки Центральна Виборча Комісія (ЦВК України) може отримати інформацію лише щодо кількості мобілізованих українців до лав ЗСУ. Але й тут виникнуть проблеми, бо доведеться одразу визначитися із конкретикою відомостей про загиблих воїнів ЗСУ, про чисельність зниклих безвісти і т.п. Однак вже зараз зрозуміло, що в умовах військового стану у положенні "поза виборчим процесом" опиняються щонайменше 10-11 мільйонів (!) громадян України. Звісно, за таких умов про демократичне, об'єктивне і справедливе волевиявлення стосовно будь-яких виборів (включно із позачерговими виборами до місцевих рад) в Україні навіть не йдеться. Через вище зазначені причини.

Загалом, акцентування уваги і певне педалювання виборчої теми в Україні почалося із закликів про необхідність виборів в Україні із-за кордону, де звикли вчити і закликати Україну та українців дотримуватися стандартів цивілізованої демократії. Однак суто формальна і зумовлена законодавчими вимогами потреба в оновленні влади в Україні сьогодні видається нереалістичною та неможливою. Більше того, якраз спроба провести будь-які вибори в Україні за умови військового стану, може стати серйозним порушенням виборчого законодавства і призвести до потужних суспільних потрясінь. Тому суто об'єктивно в обстановці військового стану, в умовах жорстокого протистояння, у ситуаціях із проголошеннями сигналів "повітряна тривога" виборчий процес в Україні навіть важко собі уявити.

Гарант Конституції і Президент України Володимир Зеленський раніше заявив, що для виборів у 2024 році в умовах, якщо війна продовжуватиметься, потрібні зміни до законодавства і додаткове фінансування. Проте більш детальнішої інформації у розвиток виборчої теми в Україні досі ніхто не оприлюднював.

Таким чином, перспектива виборів (обрання Президента, Верховної Ради України, а також -місцевих рад) у нинішній ситуації виглядає, як абсолютно утопічна мета. Можливість проведення справді демократичних, справедливих і легітимних виборів в Україні пов'язана виключно із завершенням війни. Якщо ще точніше – із переможним для України завершенням війни.

Самовільне залишення військової частини (СЗЧ)

Від початку повномасштабного вторгнення росії на територію України, велика кількість чоловіків та жінок долучилися до ЗСУ за власним бажанням чи за військовим обов'язком.

Але не всі з тих, хто опинився на передовій, змогли впоратися із важкими фізичними та моральними умовами, жорсткою дисципліною. Саме тому почастишали випадки самовільного залишення військової частини (СЗЧ) чи несанкціонованої відмови від служби в умовах військового стану.

СЗЧ – це неузгоджене з керівництвом самовільне залишення будь-яким військовослужбовцем військової частини чи місця служби, нез'явлення відповідно до призначення та неповернення на службу вчасно без поважної причини, вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці.

Такі дії згідно Українського законодавства вважаються незаконними та можуть тягнути за собою, як адміністративну, дисциплінарну, так і кримінальну відповідальність. Законом України "Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо усунення суперечностей у карності кримінальних правопору-

шень" внесено зміни до статті 407-ї Кримінального кодексу України щодо відповідальності за самовільне залишення місця служби в умовах воєнного стану.

Згідно із внесеними змінами кримінальна відповідальність за самовільне залишення військової частини або місця служби в умовах воєнного стану (не в бойовій обстановці) настає, якщо тривалість відсутності **більше трьох днів**.

Тобто, якщо військовослужбовець самовільно залишив місце служби не в бойовій обстановці, кримінальна відповідальність може настати **за відсутність більше трьох днів, якщо ж безпосередньо в бойовій об-**

становці – злочинном вважатиметься сам факт самовільного залишення місця служби

Кримінальна відповідальність військовослужбовців за СЗЧ – караються **позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років під час дії воєнного стану** чи в бойових умовах передбачена частиною 5 статті 407 Кримінального кодексу України. Однак, військовослужбовці, які самовільно залишили розташування військової частини (місця служби) і були відсутніми **менше 3 днів несуть відповідальність за порушення вимог Дисциплінарного статуту Збройних Сил України та Статуту внутрішньої служби Збройних Сил**

України. Окрім того, подібні дії військовослужбовців мають своє відображення при нарахуванні їм додаткової винагороди і грошового забезпечення, зокрема, такі військовослужбовці не включаються до наказів про виплату додаткової винагороди.

Славні Герої – душі воїнів, які потрапили в Праву

Давня українська традиція славлення героїв, які віддали своє життя за світоглядні позиції, за волю України, має глибокі слов'янські, православні корені. Бо подвиг, який вчиняли такі воїни, Небо оцінює як самопожертву, яка, по відході, піднімає їх душу в Праву. Сама ж самопожертва нагороджується можливістю швидкого повернення душі у Яву, через реанкарнацію (реінкарнацію), щоб пройти незавершену дорогу явленого життя.

Для світлих душ рівнів Яви (до рівня +14), які вчиняють самопожертву, з відходом у бою за світоглядні цінності, за народ і землю, в Світлому Ірїї означено спеціальні ірїйні рівні. Це рівні Прави від +32 до +40, або **рівні Славних Героїв**. Такі рівні дозволяють душам героїв реанкернуватись (реінкернуватись) в новому швидкому явленні, яке може настати вже через 1-3 роки.

ПАМ'ЯТНИК СЛАВНИМ УКРАЇНСЬКИМ КОЗАКАМ У М. ВІДНІ, АВСТРІЯ

Предки знали, що для людей, душі яких вже у Праві (вохвів, Рахманів, Характерників), механізм подяки за самопожертву інший – це суттєве підвищення ірїйних рівнів душі, яка відійшла в бою, розширення духовних її можливостей. Розкриття механізмів такої подяки буде описано у наступних публікаціях.

Натомість, для розуміння структури Світлого Ірїю варто переглянути попередні статті, які описують основи давнього православного світогляду та Вселенську світобудову (такі шукайте в інтернеті):

- "РАХМАНО-ХАРАКТЕРНИЦЬКЕ РОЗУМІННЯ ВСЕЛЕНСЬКОГО ЖИТТЯ";
- "ПРАВОСЛАВНИЙ СВІТОГЛЯД – НАУКА ГЛИБИННОГО СВІТОРОЗУМІННЯ БУТТЯ";
- "ДУХОВНІ ПРОВІДНИКИ ВСЕЛЕНСЬКОГО ЛЮДСТВА";
- "НЕБО У СВІТОГЛЯДІ НАШИХ ПРЕДКІВ".

Повертаючись до теми душ Славних

Героїв, варто спитати: а хто визначає час швидкого повернення світлої душі героя у Яву?

До такої дії причетний Рід героя (Рід у Праві).

Отці Роду просять Небо і Творця про швидке повернення душі героя у Мир Землі, надання їй нагоди проходження повноти циклу явлення, яке було обірвано. В такому випадку душа героя повертається в осередки Роду в Мирі Землі – в **новонароджених** які мають родовий генотип.

Слід зауважити, що число таких родових осередків на території країни, континенту, планети, може складатися від декількох одиниць до десятків, а число родичів (до 10-12 коліна) – від декількох сотень до декількох десятків тисяч.

Православні предки знали – реанкернована (реінкернована) душа може з'явитись і у дуже віддалених осередках, у маловідомих **генетичних** родичів. Як правило це відбувається там де **зачата дитина** до якої Отці Роду направляють душу героя.

ПРОЕКТ ПАМ'ЯТНИКА ІВАНУ БОГУНУ НА ПОЛІ БЕРЕСТЕЦЬКОЇ БИТВИ В с. ПЛЯШЕВА

Традиція славлення героїв культивувався предками слов'ян та українців, носіями давнього православного світогляду, десятками тисячоліть. Шанувалась вона і у часи держави Волинь-Україна 14-16 століть та держави Україна часів **Івана Богуна** – 17 століття.

Події визвольної війни 1648-1651 років, коли частина нестійкої духовно української старшини зрадила православний світогляд та перейшла на бік ворогів України (стала шляхтою, магнатами, гетьманами), загострили питання правдивого означення героїзму.

Справжнє сприйняття героїзму тоді означало – **духовну вірність православному світогляду, шанування заповітів предків**.

Серед найвідданіших такому принципу в ті часи слід назвати Характерників, духовних воїнів-Рахманів, які були для народу прикладом самопожертви та служіння Україні.

Про них можна прочитати у таких інтернет-статтях:

- "ХАРАКТЕРНИЦТВО – ВІД МИНУЛОГО ДО МАЙБУТНЬОГО: ПРО БРАТСТВО БОГУНА";
- "ПОЯВА ХАРАКТЕРНИКІВ ТА ВИНИКНЕННЯ ХАРАКТЕРНИЦТВА: ПРО МИНУЛЕ ДУХОВНИХ ВОЇНІВ-РАХМАНІВ";

ЗВ'ЯЗОК СЛАВНОГО МИНУЛОГО І ГЕРОЇЧНОГО СЬОГОДЕННЯ МАЄ БУТИ НЕРОЗРИВНИМ!

– "ІВАН БОГУН: ТАЄМНИЦІ УКРАЇНСЬКОГО МИНУЛОГО".

Стойкість Характерників, вихованців Пересопницько-Білівської духовної школи на Волині, які з 15-16 століття проходили військовий вишкіл вже на Подніпров'ї, головню на Січі, глибоко вражала та надихала молодих українців тієї пори.

Показовим для таких став подвиг трьох сотень Характерників у **Берестецько-Мізоцькій битві**, які разом з 180 добровольцями полягли у бою, але зупинили на три дні вороже військо, яке переслідувало армію Богуна.

Герої стали прикладом високого служіння Творцю, Праві, Україні (про це у відеофільмі "Берестечко. Битва за Україну", частина 1 та частина 2). Вони всі живі для нас і нині!

СТІНА СЛАВНИХ ГЕРОЇВ, ПОЛЕГЛИХ ЗА УКРАЇНУ В ОСТАННЄ ДЕСЯТИЛІТТЯ, У м. КИЄВІ

Бо не дарма мовилось Рахманами: людина жива доти – доки жива її світла душа!

Саме через це предки шанували тих, хто беріг свою світлу душу, свій Рід у Праві, свою ірїйну Родину, світлий явлений Мир Землі, та був готовий на самопожертву.

І нині думки про самопожертву присутні в душах значної частини українського війства. Приклад предків надихає захищати праведне, світле, глибинне!

Бо шанування Славних Героїв в українському народі стає невмерущою традицією!

Така традиція стимулює найвищі польові вібрації живущих і допомагає душам полеглих героїв потрапляти на рівні Прави. Вона виховує нові покоління українців здатних берегти світле і вічне, дане Творцем і Правою!

Нині в Україні серед дітей віком від 1 до 10 років вже відроджено значну кількість душ Славних Героїв.

Серед таких ті, хто з'явився з далекого минулого. Але є і ті, хто поліг у битвах за Україну в останньому десятилітті, хто був на Майдані, хто відійшов з Яви у боях з московською навалою сьогодення.

То чому ж нас має надихати традиція шанування душ Славних Героїв?

Усе через те, що тут ховається відповідь на запитання: а звідки у українців така стійкість та впевненість? Чому українці такі безстрашні і сміливі?

Все криється у давньому **православному світогляді** та тих його традиціях, які визначають **менталітет** українців.

По трьох сотнях років, зруйнована ворогами Рахмано-вохвівська система, нині у формі давніх традицій, і досі залишається духовною базою українства.

В умовах наростаючого планетарного Апокаліпсису бачимо масову появу героїв з народу, світлих душею і помислами!

Православні предки в пророцтвах казали – наступить час великих перемін, час **очищення** планети від темної яви, від нелюдського і злого.

І це очищення вимагатиме свідомої дії світлих душею людей, яким допомагатиме Права, Небо, Вищі Сили, Творець.

Підсумовуючи сказане варто констатувати наступне:

1. Шанування славних героїв є давньою православною традицією, яка налічує десятки тисяч років;

2. Славні Герої – це ті з світлих душею явлених людей, ірїйних рівнів до +14, які через самопожертву на полі бою, отримують можливість потрапити в Праву на рівні від +32 до +40;

3. Славним Героям дається право швидкого повернення в Яву, в Мир Землі – через реанкарнацію (реінкарнацію) у потомство свого явленого Роду (до 10-12 коліна), у генетичних родичів різних його груп;

4. Потрапляння на рівні Славних Героїв дає можливість пройти дорогу нового явлення, а також відкриває двері до ірїйного удосконалення душі.

Разом з тим варто зауважити, що без **просвітництва**, без розуміння давнього православного світогляду, зрозуміти складну дорогу чергових явлень душі, дорогу до вічності, не можливо.

Беззаперечно, що героїзм на полі бою, відстоювання праведного – це необхідний крок до духовного зростання!

В цьому були твердо переконані Рахмани та Характерники.

В цьому маємо бути переконані і ми. **Слава Україні!**

Героям слава!

Підготував **Валентин ДЕМ'ЯНОВ**

